

Rapport

Datum: 28 april 2006

Rapportnummer: 2006/174

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) tot invordering is overgegaan in strijd met een (door een met naam genoemde medewerkster van het LBIO gedane) telefonische toezegging - dan wel gewekte verwachting - dat eerst zijn brief van oktober 2004 zou worden behandeld.

Voorts klaagt verzoeker erover dat hij tijdens een telefoongesprek op 23 december 2004 (door een met naam genoemde medewerker van het LBIO) onheus is bejegend. Hij klaagt er met name over dat deze medewerker niet heeft willen luisteren (noch heeft willen kijken) naar de argumenten op basis waarvan hij van mening was dat het gevorderde bedrag niet juist was en - kennelijk de bewijsstukken negerend - druk op hem heeft uitgeoefend om tot betaling van de vordering over te gaan.

Ook klaagt verzoeker erover dat (dezelfde medewerker) in strijd met de waarheid in een brief van 24 december 2004 heeft aangegeven, dat het LBIO op dat moment nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie van verzoekers ex-vrouw juist of onvolledig was, terwijl het LBIO op dat moment over alle benodigde informatie beschikte.

Ten slotte klaagt verzoeker erover dat het LBIO van hem een hoger maandelijks bedrag inzake de kinderalimentatie heeft gevorderd dan zijn ex-vrouw bij brief van 24 september 2004 had opgegeven.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 13 oktober 2004 ontving het LBIO een verzoek van de ex-echtgenote van verzoeker om de inning van de kinderalimentatie over te nemen, aangezien er een achterstand in de betalingen zou zijn ontstaan. Volgens ex-echtgenote E. had verzoeker over de maanden april 2004 tot en met september 2004 niet voldaan aan zijn verplichting tot de betaling van een bedrag van € 157,30 per maand.
2. Bij brief van 15 oktober 2004 vorderde het LBIO verzoeker tot de betaling van een maandelijks bedrag van € 172,75 over de maanden april 2004 tot en met oktober 2004. Dit bedrag was gebaseerd op de in de rechterlijke uitspraak van 7 april 1988 vastgestelde bijdrage die verzoeker voor zijn dochter M. diende te betalen, verhoogd met de wettelijke indexering.
3. Op 22 oktober 2004 ontving het LBIO een brief van E. waarin zij onder meer aangaf dat het maandelijks door verzoeker verschuldigde bedrag niet € 172,75 maar € 157,30 bedroeg. Bovendien gaf zij te kennen dat verzoeker voor oktober 2004 de alimentatie ten bedrage van € 157,30 reeds had overgemaakt.

4. Op 25 oktober 2004 ontving het LBIO een brief van verzoeker waarin hij onder meer aangaf dat er geen betalingsachterstand bestond. Verzoeker gaf het LBIO te kennen dat hij van E. had vernomen dat zijn dochter M. in februari 2004 van school was gegaan om te werken en van haar salaris kostgeld aan E. moest betalen. Verzoeker wees het LBIO op de bij zijn brief gevoegde correspondentie die hij hierover met E. had gevoerd. In één van die brieven had E. verzoeker aangegeven dat hij gerechtigd was om gedurende de periode dat M. aan het werk was de betaling te stoppen. Voorts was bijgevoegd een brief van E. van 7 september 2004, waarin zij verzoeker te kennen gaf dat M. per 1 augustus 2004 weer naar school zou gaan en dat dit voor hem betekende dat hij vanaf die datum weer wettelijk verplicht was om de alimentatie te betalen.

5. Volgens informatie van verzoeker vond er in oktober 2004 een telefonisch contact plaats tussen verzoeker en een medewerker van het LBIO. In dit gesprek zou verzoeker zijn toegezegd, dat zijn brief op 25 oktober 2004 was ontvangen en dat deze brief eerst behandeld zou worden, alvorens tot inning zou worden overgegaan.

6. Bij brief van 20 december 2004 liet het LBIO verzoeker weten dat zijn brief van 25 oktober 2004 in goede orde was ontvangen. Voorts berichtte het LBIO verzoeker dat hij niet, dan wel onvoldoende, had aangetoond dat hij het door hem verschuldigde bedrag aan E. had betaald en dat zij daarom gevolg zouden geven aan het incassoverzoek van E. Volgens het LBIO was verzoeker een bedrag van € 172,75 per maand verschuldigd, vermeerderd met de opslagkosten ten bedrage van € 17,23 per maand. Over de periode april 2004 tot en met 31 december 2004 berekende het LBIO een achterstand van € 1397,45 aan alimentatie plus € 139,75 aan opslagkosten. Verzoeker werd met klem verzocht dit bedrag aan het LBIO over te maken. Een betalingsregeling van € 381,00 per maand was mogelijk. Indien binnen tien dagen na dagtekening van de brief geen betaling was ontvangen, zou het LBIO zonder verdere aankondiging overgaan tot incassomaatregelen.

7. Op 22 december 2004 nam verzoeker telefonisch contact op met het LBIO. Verzoeker liet (de medewerker die hij te spreken kreeg) onder meer weten dat het LBIO volledig voorbijging aan de inhoud van zijn brief van 25 oktober 2004. Hij verzocht het LBIO zijn brief met bijlagen te bekijken en hem hierover terug te bellen.

8. Op 23 december 2004 vond er een telefonisch contact plaats tussen verzoeker en medewerker H., waarin verzoeker nogmaals verduidelijkte dat er geen rekening werd gehouden met de door hem en E. onderling gemaakte afspraak. H. gaf verzoeker onder meer te kennen dat een onderhoudsgerechtigde altijd de mogelijkheid had om op de onderlinge afspraak terug te komen. Volgens H. was verzoeker gehouden aan zijn verplichting om de achterstand te voldoen. Verzoeker gaf hierop te kennen bij het LBIO een klacht te zullen indienen.

9. Bij brief van 23 december 2004 (die hij die dag per fax aan het LBIO verzond) deed verzoeker gemotiveerd beklag over de werkwijze van het LBIO en de wijze waarop hij was bejegend door medewerkers van het LBIO. Voorts verduidelijkte verzoeker wederom dat E. alimentatie wenste te ontvangen die hij volgens afspraak niet hoefde te betalen. Tevens gaf verzoeker te kennen dat het LBIO een maandbedrag aan kinderalimentatie eiste, dat hoger was dan het bedrag dat hij met E. was overeengekomen. Opnieuw verzocht verzoeker het LBIO om een inhoudelijke reactie op zijn brief van 25 oktober 2004. Ook verzocht hij het LBIO hem te verduidelijken op welke grond de tussen hem en E. aangegane overeenkomst met terugwerkende kracht zou mogen worden gewijzigd, zoals aangegeven door medewerker H.

10. Bij brief van 24 december 2004 liet het LBIO verzoeker onder meer weten dat haar was gebleken dat E. zelf het maandelijks bedrag aan alimentatie had verlaagd naar een bedrag van € 157,30 per maand en dat zij dat bedrag ook wilde blijven hanteren in haar aanvraag bij het LBIO. Het LBIO deed verzoeker nu de correcte gegevens toekomen. De brief van 20 december 2004 kon verzoeker als niet verzonden beschouwen. Voorts liet het LBIO verzoeker weten dat zij van E. een verzoek om de inning van de kinderalimentatie over te nemen had ontvangen, aangezien verzoeker volgens E. zijn alimentatieplicht niet of onvoldoende nakwam en dat zij op het moment dat zij de brief schreef nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie juist of onvolledig was. Verzoeker werd gevorderd tot betaling van een bedrag van € 157,30 over de maanden april tot en met december 2004, met aftrek van één reeds betaalde maand. Opslagkosten werden nu niet vermeld. Verzoeker werd verzocht, indien de kinderalimentatie naar zijn mening geheel of gedeeltelijk was voldaan, dit aan te tonen aan de hand van kopieën van rekeningafschriften. Als de bijdrage nog niet was betaald diende verzoeker het bedrag alsnog binnen veertien dagen rechtstreeks aan E. over te maken. Bewijsstukken hiervan diende hij binnen 21 dagen aan het LBIO te sturen.

11. Volgens informatie van verzoeker vond er naar aanleiding van bovengenoemde brief van 24 december 2004 een telefonisch contact plaats tussen hem en medewerker H., die hem te kennen gaf dat zijn klacht weliswaar ontvangen was, maar dat er desondanks geïncasseerd zou gaan worden, hetgeen hij alleen kon voorkomen door tot betaling over te gaan.

12. Op 3 januari 2005 ontving het LBIO een brief van E. waarin zij te kennen gaf, dat zij nog twee betalingen ad € 157,30 had ontvangen.

13. Op 12 januari 2005 ontving het LBIO een brief van E. waarin zij aangaf dat de volledige achterstand was voldaan. Verzoeker had op 31 december 2004 een bedrag ad € 943,80 aan E. overgemaakt.

14. Bij brief van 8 maart 2005 reageerde het LBIO op verzoekers klacht van 23 december 2004. In deze brief staat onder meer het volgende vermeld.

"Uit deze brief maak ik op dat u erover klaagt dat:

1. Er een onderlinge overeenkomst is tussen E. en u. Hierin geeft zij aan dat er vanaf 1 april 2004 geen alimentatie behoeft te worden betaald omdat uw dochter M. werkt. Mijn bureau houdt hier ten onrechte geen rekening mee;
2. U telefonisch is toegezegd dat er niet tot overname van de inning zou worden overgegaan. Uw schrijven van oktober 2004 zou eerst behandeld worden. Mijn bureau heeft u hierdoor in de overtuiging gelaten dat u aan al uw verplichtingen had voldaan;
3. Uw schrijven, ontvangen op 25 oktober 2004, nimmer inhoudelijk door mijn bureau is behandeld;
4. Mijn bureau uitging van een te hoge maandelijkse bijdrage inzake de kinderalimentatie.

(...)

Ten aanzien van uw klacht onder punt 1 wil ik het volgende opmerken:

U klaagt erover dat er een onderlinge overeenkomst is tussen E. en u. Hierin geeft zij aan dat er vanaf 1 april 2004 geen alimentatie betaald hoeft te worden omdat uw dochter M. werkt. Mijn bureau houdt hier onterecht geen rekening mee.

Wanneer er, nadat de rechter uitspraak heeft gedaan inzake kinderalimentatie, aantoonbaar een lager maandbedrag wordt overeengekomen tussen ouders, dient het LBIO hier rekening mee te houden. In uw situatie was er sprake van een niet ondertekende brief van E. waarin zij stelde dat u de kinderalimentatie niet hoefde te voldoen zolang uw dochter werkte. Later vraagt zij u schriftelijk om per 1 augustus 2004 de kinderalimentatie weer te voldoen aangezien uw dochter weer naar school ging. Deze brief wordt wel door haar ondertekend. Hiermee bevestigt zij dan ook dat zij u toestemming heeft gegeven om de alimentatie tot augustus 2004 niet te hoeven voldoen. U bent hiermee de kinderalimentatie verschuldigd vanaf 1 augustus 2004.

Het LBIO is met de brief van 20 december 2004 aan deze onderlinge overeenkomst voorbijgegaan. Dit is niet de werkwijze die door mijn bureau beoogd wordt. De medewerker had u opnieuw moeten aanschrijven voor uw achterstand vanaf 1 augustus 2004. Uw klacht op dit punt acht ik dan ook gegrond en ik bied u mijn excuses aan voor deze gang van zaken.

Ten aanzien van uw klacht onder punt 2 wil ik het volgende opmerken:

Ook klaagt u erover dat u telefonisch is toegezegd dat er niet tot overname van de inning zou worden overgegaan. Uw schrijven van oktober 2004 zou eerst behandeld worden. Mijn bureau heeft u hierdoor in de overtuiging gelaten dat u aan al uw verplichtingen had

voldaan.

In uw klachtbrief geeft u aan dat in een telefoongesprek in oktober 2004 door een medewerker van mijn bureau is toegezegd dat uw brief, ingekomen op 25 oktober 2004, eerst behandeld zou worden alvorens de inning zou worden overgenomen. Van dit telefoongesprek is helaas geen telefoonnotitie gemaakt in uw dossier. In zo'n geval is het zeer moeilijk om een oordeel te geven over uw klacht. Daarentegen neem ik aan dat u niet zonder enige aanleiding zult klagen over het feit dat deze toezegging niet is nagekomen en wil ik u hierbij excuses maken voor het feit dat u hierdoor veronderstelde dat u aan uw verplichtingen voldaan had, zonder daarbij de conclusie te trekken dat uw klacht gegrond of ongegrond is. Zoals ik ook onder uw klachtgrond onder punt 1 heb aangegeven had het LBIO u aan de hand van uw brief, ingekomen op 25 oktober 2004, opnieuw moeten aanschrijven voor uw achterstand vanaf 1 augustus 2004.

Ten aanzien van uw klacht onder punt 3 wil ik het volgende opmerken:

Daarnaast klaagt u erover dat uw schrijven ontvangen op 25 oktober 2004, nimmer inhoudelijk door mijn bureau is behandeld. In de brief van mijn bureau van 20 december 2004 wordt slechts aangegeven dat uw brief op 25 oktober 2004 in goede orde ontvangen is. Er wordt verder niet inhoudelijk ingegaan op uw schrijven. Gezien het karakter van uw brief was dit echter wel zeer wenselijk geweest. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook gegrond en ik bied u mijn excuses aan hiervoor. De zaakbehandelaar heeft aangegeven dat hij in het telefoongesprek met u op 23 december 2004 zijn excuses hiervoor heeft aangeboden.

Ten aanzien van uw klacht onder punt 4 wil ik het volgende opmerken:

Tot slot klaagt u erover dat mijn bureau uitging van een te hoge maandelijkse bijdrage inzake de kinderalimentatie. In de rechterlijke uitspraak van 7 april 1988 is opgenomen dat u een bedrag ad. f 250 dient te betalen, vermeerderd met het bedrag van iedere uitkering die u op grond van geldende wetten of regelingen ten behoeve van deze minderjarigen kan of zal worden verleend. Tevens wordt de wettelijke indexering beschreven in artikel 1:402a BW. In de eerste brief van mijn bureau aan u van 15 oktober 2004 wordt, rekening houdend met deze wettelijke indexering een maandelijks bedrag aan kinderalimentatie berekend van € 172,75 per maand voor 2004. Het LBIO gaat in haar eerste schrijven uit van deze wettelijk verhoogde bijdrage, tenzij de ontvangstgerechtigde expliciet aangeeft dat er een onderlinge overeenkomst is, waarin de bijdrage lager is overeengekomen. Dit gebeurde niet expliciet. Na de brief van 15 oktober 2004 heeft E. alsnog aangegeven dat het verschuldigde bedrag voor 2004 € 157,30 per maand moet zijn. Met de brief van mijn bureau van 24 december 2004 is dit dan ook aangepast en werd u opnieuw de gelegenheid gegeven dit bedrag te voldoen. Dat het LBIO in eerste instantie uitging van de wettelijk geïndexeerde bijdrage is geen fout van mijn bureau geweest. Ik acht uw klacht op dit punt dan ook ongegrond."

15. Bij brief van 15 maart 2005 liet medewerkster D. van het LBIO verzoeker onder meer het volgende weten.

"Naar aanleiding van het telefoongesprek met u op 14 maart 2005 bericht ik u het volgende:

Heden heb ik H. gesproken over het door u genoemde gesprek op 23 december 2004. Hij geeft aan dat van grote druk op u en het inschakelen van het afdelingshoofd zijns inziens geen sprake is geweest. Met de brief van 24 december 2004 gaf hij u opnieuw de mogelijkheid de kinderalimentatie te voldoen. Dat hij u aanschreef voor de periode 1 april 2004 blijkt nu niet juist. (...)

Ik deel uw mening niet dat u onder grote druk van het LBIO de onverschuldigde kinderalimentatie op 29 december 2004 wel moest voldoen aan E. en dat u daarom het teveel betaalde bedrag van het LBIO dient te ontvangen."

16. Bij brief van 15 maart 2005 berichtte medewerkster D. van het LBIO E. onder meer dat het LBIO niet aan de tussen haar en verzoeker gemaakte afspraak voorbij had mogen gaan. Het LBIO geeft aan, dat wanneer er, nadat de rechter uitspraak heeft gedaan inzake kinderalimentatie, aantoonbaar een lager maandbedrag of tijdelijke stopzetting wordt overeengekomen tussen ouders, het LBIO hiermee rekening dient te houden. Het is niet redelijk om eenzijdig met terugwerkende kracht op een gemaakte afspraak terug te komen, aldus het LBIO. Het LBIO laat E. weten dat verzoeker door het LBIO had moeten worden aangeschreven voor zijn kinderalimentatie vanaf 1 augustus 2004. Het LBIO verzoekt E. nadrukkelijk het teveel betaalde bedrag aan verzoeker terug te betalen dan wel hem schriftelijk toestemming te geven dit bedrag te verrekenen.

17. Bij brief van 15 maart 2004 stelde verzoeker het LBIO gemotiveerd aansprakelijk voor de door hem geleden materiële schade.

18. Bij brief van 22 maart 2005 liet het LBIO verzoeker onder meer weten dat hij een eventuele vordering tot terugbetaling tegen E. in dient te stellen.

19. Bij brief van 30 april 2005 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman met onder meer de navolgende klachten. Opgemerkt wordt dat verzoekers klacht over de afwijzing (door het LBIO) van zijn verzoek tot vergoeding van de door hem geleden schade geen deel uitmaakt van het onderzoek. De Nationale ombudsman stelt zich terughoudend op bij de beoordeling van een afwijzing door een bestuursorgaan van een verzoek tot schadevergoeding. Een onderzoek hiernaar acht hij slechts aangewezen in het geval een afwijzing van een schadevergoedingsverzoek zo evident onjuist is dat het bestuursorgaan in redelijkheid niet tot die beslissing had kunnen komen. Hiervan is in het geval van verzoeker geen sprake. De Nationale ombudsman heeft dit aan verzoeker meegedeeld in zijn brief van 8 juni 2005.

I. Ten aanzien van de telefonische toezegging

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er in de eerste plaats over dat het LBIO tot invordering is overgegaan in strijd met een door een medewerkster van het LBIO gedane telefonische toezegging - dan wel gewekte verwachting - dat eerst zijn brief van oktober 2004 zou worden behandeld.

2. De directeur van het LBIO acht dit klachtonderdeel gegrond en gaf bij brief van 1 september 2005 onder meer het volgende te kennen.

"In mijn klachtbeantwoording d.d. 8 maart 2005 (zie Algemeen, onder 14.; N.o.) werd aangegeven dat van een gesprek in oktober 2004 helaas geen telefoonnotitie was gemaakt in het dossier en dat het hierdoor zeer moeilijk was om een oordeel te geven over de klacht van X (verzoeker; N.o.) omtrent dit punt. In dit gesprek zou zijn toegezegd dat het LBIO niet tot invordering zou overgaan voordat de brief van X, ingekomen op 25 oktober 2005, zou zijn behandeld.

De toezegging van de genoemde medewerkster is, zoals gezegd, niet terug te vinden in het dossier. Het is echter de gangbare werkwijze binnen mijn bureau om een schriftelijke reactie van de betalingsplichtige op de eerste aanschrijving te beoordelen, te beantwoorden en zonodig de betalingsplichtige opnieuw de kans te geven alsnog de achterstand te voldoen. Dat de genoemde medewerkster de genoemde toezegging zou hebben gedaan in een telefoongesprek is dan ook goed mogelijk, gezien het beleid hierin van mijn bureau. De zaak werd echter overgenomen op 20 december 2004 zonder X te voorzien van een antwoord op zijn schrijven. Ik acht de klacht van X op dit punt dan ook gegrond."

Beoordeling

3. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd.

4. Vast staat dat het LBIO tot invordering is overgegaan, zonder eerst verzoekers brief van oktober 2004 te behandelen.

5. Niet is komen vast te staan dat de betrokken medewerkster heeft toegezegd dat eerst verzoekers brief van oktober 2004 zou worden behandeld, alvorens tot inning zou worden overgegaan. Op grond echter van de informatie van het LBIO, dat het binnen het bureau beleid is om "een schriftelijke reactie van de onderhoudsplichtige op de eerste aanschrijving te beoordelen, te beantwoorden en zonodig de onderhoudsplichtige opnieuw

de kans te geven alsnog de achterstand te voldoen", acht de Nationale ombudsman het aannemelijk dat de betreffende toezegging is gedaan. Hiermee heeft het LBIO bij verzoeker een verwachting gewekt die zij had dienen te honoreren. Door dit niet te doen heeft het LBIO gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de bejegening

Bevindingen

1. Voorts klaagt verzoeker erover dat hij tijdens een telefoongesprek op 23 december 2004, door medewerker H. van het LBIO onheus is bejegend. Hij klaagt er met name over dat H. niet heeft willen luisteren (noch heeft willen kijken) naar de argumenten op basis waarvan hij van mening was dat het gevorderde bedrag niet juist was en - kennelijk de bewijsstukken negerend - druk op hem heeft uitgeoefend om tot betaling van de vordering over te gaan. Volgens verzoeker had H. hem tijdens bovengenoemd telefonisch contact te kennen gegeven, dat hij had geconstateerd dat verzoeker zich inderdaad aan de overeenkomst met de alimentatieontvanger had gehouden, maar dat de alimentatieontvanger te allen tijde gerechtigd was de overeenkomst te herroepen. "Op mijn vraag op welke wettelijke grondslag hij zich baseerde (...) gaf hij alleen als antwoord dat hij dat als inner mocht. Toen ik hem hierop aangaf, dat er dus sprake was van een totale en onnavolgbare rechteloosheid (...) gaf hij aan daar geen boodschap aan te hebben en gewoon tot incasso over te gaan, inclusief verhoging", aldus verzoeker. Volgens verzoeker zou H. voorts hebben gedreigd met beslag op zijn inboedel als hij niet tot betaling zou overgaan.

2. In de door H. van het gesprek met verzoeker op 23 december 2004 opgemaakte telefoonnotitie staat onder meer het volgende vermeld.

"Betalingsplichtige (verzoeker; N.o.) is erg boos. (...) Betalingsplichtige zegt wel betaald te hebben conform de onderlinge regeling tussen hem en de ontvangstgerechtigde (E.; N.o.). Ontvangstgerechtigde kan echter op elk willekeurig moment terugkomen op de regeling, dus het LBIO kan de achterstand vorderen.

Tevens vindt hij dat er geen rekening is gehouden met zijn argumenten uit zijn brief. Zijn grootste argument was dat hij een onderlinge regeling heeft met E. betreffende de alimentatie en op deze vraag is in de brief (van 20 december 2004; N.o.) niet nader ingegaan. Belastingplichtige heeft inderdaad geen antwoord gekregen op die vraag. Ik heb hem telefonisch het antwoord gegeven dat de onderhoudsgerechtigde op de onderlinge afspraak kan terugkomen. Hij is het hier niet mee eens; afspraak is afspraak. Is de betalingsplichtige nog bereid de achterstand te voldoen aan de onderhoudsgerechtigde? NEE, hij wil zich houden aan de gemaakte (onderlinge) afspraak.

Hij vindt het niet eerlijk dat de onderhoudsgerechtigde op de overeenkomst terug kan komen en gaat een klacht bij ons indienen."

3. De directeur van het LBIO acht dit klachtonderdeel gegrond. Bij brief van 1 september 2005 merkte hij onder meer het volgende op.

"Zoals ook in de klachtbeantwoording van 8 maart 2005 werd geconcludeerd (zie Algemeen, onder 14.; N.o.) heeft de genoemde medewerker een beoordelingsfout gemaakt ten aanzien van de door X overlegde onderlinge overeenkomst E. In het telefoongesprek met X op 23 december 2004 heeft hij aangegeven dat een ontvangstgerechtigde te allen tijde kan afzien van een onderlinge overeenkomst en dat het LBIO de vordering daarom wel degelijk kon innen. Uit de telefoonnotitie van de genoemde medewerker maak ik op dat X op dat moment aangaf het hier niet mee eens te zijn en een klacht te zullen indienen. X heeft dezelfde dag een klacht ingediend. Hij heeft de klachtbeantwoording van het LBIO echter niet afgewacht en de betaling eind december 2004 aan E. voldaan.

Ik acht het zeer begrijpelijk dat X zich niet gehoord heeft gevoeld in het betreffende telefoongesprek en dat hij het oneens was met de argumentatie van de genoemde medewerker. Deze argumentatie was immers ook onjuist. Er is onterecht geen rekening gehouden met de onderlinge overeenkomst. De genoemde medewerker heeft een onjuiste beoordeling gemaakt en X in het gesprek op 23 december 2004 benadrukt dat het LBIO tot invordering zou overgaan wanneer hij de betaling niet alsnog zou voldoen. Wanneer het LBIO de inning overneemt en de betalingsplichtige de betalingen niet aan het LBIO voldoet, kan worden overgegaan tot incassomaatregelen.

Wanneer een betalingsplichtige niet aan zijn verplichting voldoet, heeft mijn bureau de taak enige druk uit te voeren (schriftelijke dan wel telefonisch) om deze betalingsplichtige er toe te bewegen tot betaling over te gaan. Dit behoort tot de werkzaamheden van een incassomedewerker. Het is betreurenswaardig dat dit in deze situatie heeft plaatsgevonden op basis van een onjuiste beoordeling van de genoemde medewerker. X zag geen andere kans dan het bedrag maar te betalen om zo incassomaatregelen te voorkomen. Gezien de beoordelingsfout hierachter van de genoemde medewerker, acht ik de klacht van X op dit punt gegrond."

4. In reactie op het standpunt van de directeur heeft verzoeker onder meer te kennen gegeven dat er in zijn ogen een wel zeer genuanceerde toedracht is vermeld. Er wordt toegegeven dat er "enige" druk op hem is uitgeoefend, doch door verzoeker was deze druk veel heviger ervaren. Verzoeker gaf te kennen, dat na het gesprek met H. zijn gevoel van vertrouwen in de overheid zodanig was aangetast dat hij zich tot betaling gedwongen voelde, om erger te voorkomen.

5. De directeur liet in reactie hierop onder meer weten dat het achteraf moeilijk is te beoordelen hoe zwaar de door H. op verzoeker uitgeoefende druk is geweest. De directeur kon slechts constateren dat de uitgeoefende druk achteraf gezien onterecht is geweest.

6. Bij de brief van 15 oktober 2004 van het LBIO aan verzoeker was een informatieblad gevoegd, waarop onder het kopje "Klachtbehandeling" onder meer het volgende staat vermeld.

"Ondanks het feit dat het LBIO al het mogelijke doet om de werkzaamheden zo goed mogelijk uit te voeren, kan het gebeuren dat de activiteiten van het LBIO niet volledig of niet correct zijn. Neem in dat geval contact op met de medewerker die uw zaak behandelt en laat weten waarover u niet tevreden bent. De medewerker zal proberen uw ontevredenheid weg te nemen."

Beoordeling

7. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Op grond van dit vereiste mag van een ambtenaar van het LBIO verlangd worden, dat hij openstaat voor de argumenten die een tot betaling gevorderde burger te zijnen behoeve naar voren brengt, zelfs indien op voorhand duidelijk is dat het geen steekhoudende argumenten betreft. Vorderingen van het LBIO grijpen vaak diep in in het leven van de burger, niet alleen in financieel maar ook in emotioneel opzicht. Daarmee dient op een professionele manier te worden omgegaan.

8. Op grond van de informatie van het LBIO (zie hiervoor, onder II.6.), was het in dit geval de taak van de betreffende ambtenaar, om te proberen de ontevredenheid van verzoeker weg te nemen.

9. Vast staat dat behandelaar H. druk op verzoeker heeft uitgeoefend om hem tot betaling te bewegen. Achteraf is niet meer vast te stellen wat de mate van deze druk is geweest. Wel staat vast dat verzoeker de druk als zo hevig heeft ervaren, dat hij geen andere keus had dan tot betaling over te gaan. De directeur heeft dit beaamd, maar geeft daarbij aan dat (in het geval een onderhoudsplichtige niet aan zijn verplichting voldoet) de medewerkers van het LBIO de taak hebben enige druk uit te oefenen. De directeur acht het betreuenswaardig dat dit bij verzoeker is gebeurd op basis van een onjuiste beoordeling.

10. De Nationale ombudsman is op grond van alle stukken van oordeel dat er niet alleen sprake is geweest van een betreuenswaardige beoordelingsfout, maar dat de behandelaar verzoeker (los van deze beoordelingsfout) niet de aandacht heeft gegeven die van een professioneel handelend ambtenaar van een overheidsinstantie als het LBIO mocht worden verwacht. Zo acht de Nationale ombudsman het op grond van de stukken

aannemelijk, dat H. niet voldoende oor, dan wel oog heeft gehad voor de argumenten van verzoeker. Niet alleen omdat verzoeker op een voldoende inzichtelijke wijze steekhoudende argumenten naar voren heeft gebracht, maar tevens omdat H. ook niet op een ander moment (inhoudelijk) is ingegaan op de door verzoeker naar voren gebrachte argumenten, zelfs niet in zijn brief van 24 december 2004. Hetgeen temeer klemt nu het LBIO heeft aangegeven dat het beleid (c.q. de gangbare werkwijze) is om de schriftelijke reactie van een onderhoudsplichtige op eerste aanschrijving te beoordelen en te beantwoorden.

11. De Nationale ombudsman is alles overziend van oordeel dat H. - door niet voldoende open te staan voor de argumenten op basis waarvan verzoeker van mening was dat het gevorderde bedrag niet juist was en desondanks druk op verzoeker uit te oefenen om tot betaling van de vordering over te gaan - in strijd met het vereiste van professionaliteit heeft gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de opmerking in de brief van 24 december 2004

Bevindingen

1. Ook klaagt verzoeker erover dat medewerker H. in strijd met de waarheid in een brief van 24 december 2004 heeft aangegeven, dat het LBIO nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie van verzoekers ex-vrouw juist of onvolledig was, terwijl het LBIO op dat moment over alle benodigde informatie beschikte, waaronder de brief met de bijlagen, die het LBIO op 25 oktober 2004 heeft ontvangen en zijn mondelinge toelichting tegenover H. op 23 december 2004.

2. De directeur van het LBIO acht dit klachtonderdeel niet gegrond en gaf bij brief van 1 september 2005 onder meer het volgende te kennen.

"Met de brief van 24 december 2004 heeft de betreffende medewerker de overname d.d. 20 december 2004 teruggedraaid en heeft de medewerker X opnieuw de kans gegeven om alsnog de door hem berekende achterstand rechtstreeks aan E. te voldoen. In deze brief werd het maandelijks te betalen bedrag teruggebracht tot € 157,30 zoals was bevestigd door E. Er werd één betaling opgenomen in de berekening van de achterstand d.d. 30 september 2004 ad. € 157,30. Deze betaling had E. met haar brief (ontvangen op 22 oktober 2004) bevestigd. Het was voor mijn bureau op 24 december 2004 onduidelijk of er na 30 september 2004 nog andere betalingen aan E. hadden plaatsgevonden. Daarom werd in de brief van 24 december 2004 aangegeven dat het LBIO op dat moment nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie juist of onvolledig was. Het kon zijn dat in de berekening van de achterstand betalingen na 30 september 2004 niet waren meegenomen. Op 3 januari 2005 ontving mijn bureau inderdaad nog de bevestiging van E. van twee betalingen. Ik acht de klacht van X op dit punt dan ook ongegrond."

3. In de brief van 24 december 2004 staat onder meer het volgende vermeld.

"Het LBIO heeft van E. een verzoek ontvangen om de inning van de kinderalimentatie van u over te nemen. De aanleiding voor dit verzoek is het feit dat volgens E. uw betalingsverplichting niet of onvoldoende nakomt. **Het LBIO kan op dit moment nog niet beoordelen in hoeverre de informatie juist of onvolledig is**".

Beoordeling

4. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit betekent voor het LBIO dat van haar onder meer mag worden verwacht dat zij de gegevens waarover zij beschikt zorgvuldig behandelt.

5. Vast staat dat H. bij brief van 24 december 2004 (dikgedrukt en daardoor zeer geprononceerd) heeft aangegeven, dat het LBIO op dat moment nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie juist of onvolledig was.

6. Ook staat vast dat het LBIO op 24 december 2004 reeds alle benodigde informatie had ontvangen op basis waarvan zij tot de conclusie had moeten komen dat de door E. opgegeven betalingsachterstand niet juist was. Dit heeft het LBIO bij brief van 8 maart 2005, gericht aan verzoeker, met zoveel woorden bevestigd. In deze brief staat onder meer het volgende vermeld.

"Wanneer er, nadat de rechter uitspraak heeft gedaan inzake kinderalimentatie, aantoonbaar een lager maandbedrag wordt overeengekomen tussen ouders, dient het LBIO hier rekening mee te houden. In uw situatie was er sprake van een niet ondertekende brief van E. waarin zij stelde dat u de kinderalimentatie niet hoefde te voldoen zolang uw dochter werkte. Later vraagt zij u schriftelijk om per 1 augustus 2004 de kinderalimentatie weer te voldoen aangezien uw dochter weer naar school ging. Deze brief wordt wel door haar ondertekend. Hiermee bevestigt zij dan ook dat zij u toestemming heeft gegeven om de alimentatie tot augustus 2004 niet te hoeven voldoen. U bent hiermee de kinderalimentatie verschuldigd vanaf 1 augustus 2004.

Het LBIO is met de brief van 20 december 2004 aan deze onderlinge overeenkomst voorbijgegaan. Dit is niet de werkwijze die door mijn bureau beoogd wordt. De medewerker had u opnieuw moeten aanschrijven voor uw achterstand vanaf 1 augustus 2004. Uw klacht op dit punt acht ik dan ook gegrond en ik bied u mijn excuses aan voor deze gang van zaken."

Hiermee staat aldus vast dat het LBIO in haar brief van 24 december 2004 wel degelijk kon vaststellen of de informatie van E. juist, dan wel (on)volledig was.

7. De directeur heeft verklaard, dat het LBIO met de gewraakte zinsnede heeft bedoeld aan te geven dat op het moment van dagtekening van de brief "nog niet kon vastgesteld of er na 30 september 2004 nog andere betalingen aan E. hadden plaatsgevonden" (zie hierboven, onder III.2.). De Nationale ombudsman is echter van oordeel dat deze strekking niet uit de brief is op te maken. De gewraakte zinsnede lijkt in haar context te betekenen dat het LBIO op het moment van schrijven nog niet kon beoordelen of het verzoek om de inning van de kinderalimentatie over te nemen juist is. Dit heeft verzoeker, die nog daags voor de dagtekening van deze brief behandelaar H. heeft getracht te verduidelijken dat de informatie van E. niet juist was, begrijpelijkerwijs in hoge mate gefrustreerd.

8. Al met al acht de Nationale ombudsman de betreffende zinsnede, gelet op de feiten en omstandigheden van het geval, niet zorgvuldig gekozen, onder meer nu hiermee - in strijd met de werkelijkheid - wordt gesuggereerd dat het LBIO op dat moment nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie juist of onvolledig was. Hierbij wordt opgemerkt dat de Nationale ombudsman er de voorkeur aan geeft om de term "werkelijkheid" te gebruiken, in plaats van de door verzoeker gebruikte term "waarheid", nu hij geen aanleiding heeft gevonden voor het vermoeden dat het LBIO met de gebruikte zin opzettelijk de waarheid heeft willen verdraaien. De Nationale ombudsman acht het aannemelijk dat het gebruik van de onjuiste zinsnede het gevolg is van een onzorgvuldige gegevensbehandeling door het LBIO. Het LBIO heeft hiermee dan ook in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid gehandeld.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

IV. Ten aanzien van de vaststelling van een hoger bedrag

Bevindingen

1. Ten slotte klaagt verzoeker erover dat het LBIO van hem een hoger maandelijks bedrag inzake de kinderalimentatie heeft gevorderd dan zijn ex-vrouw in het formulier "overname inning kinderalimentatie" van 24 september 2004 had opgegeven.

2. De directeur van het LBIO acht dit klachtonderdeel niet gegrond. De directeur merkte onder meer het volgende op.

"Op het formulier overname inning kinderalimentatie dient de ontvangstgerechtigde aan te geven welke betalingen zij had moeten ontvangen over een bepaalde periode en welke betalingen zij daadwerkelijk ontvangen heeft. E. vulde op het formulier in dat zij vanaf april 2004 maandelijks € 157,30 had moeten ontvangen, maar tot heden (24 september 2004) niks ontvangen had. Het maandelijks bedrag betrof het oorspronkelijk vastgestelde bedrag, niet verhoogd met het indexeringspercentage.

De wettelijke indexering staat beschreven in artikel 1:402a BW. Deze jaarlijkse verhoging is bij wet geregeld en wordt op de kinderalimentatie toegepast ook als dit niet in de beschikking is opgenomen. Aangezien het LBIO op basis van deze beschikking de kinderalimentatie dient te innen, dient zij rekening te houden met de wettelijke indexeringspercentage, tenzij de ontvangstgerechtigde expliciet toestemming geeft af te zien van deze wettelijke verhoging. Vaak zijn ontvangstgerechtigden niet op de hoogte van het (juiste) indexeringspercentage, waar zij wettelijk gezien echter wel recht op hebben. Aangezien E. van een onderlinge overeenkomst over deze indexering in eerste instantie geen blijk gaf werd de wettelijke indexering op het bedrag zoals vastgesteld in de beschikking toegepast. De vordering van het LBIO viel hiermee hoger uit dan door E. was opgegeven op 24 september 2004. Dit had echter te maken met het feit dat zij bij haar inningsverzoek niet expliciet had aangegeven van de wettelijke indexering af te zien. Ik acht de klacht van de heer X op dit punt dan ook ongegrond."

3. In reactie op dit standpunt gaf verzoeker bij brief van 6 oktober 2005 onder meer het volgende te kennen.

"Klachtpunt 4 wordt door het LBIO ongegrond geacht, daar gebleken zou zijn dat de ontvangstgerechtigde zich vergist zou hebben in de wettelijke indexering. Ik zie het als een goede zaak dat het LBIO hierop wees en sindsdien betaal ik natuurlijk dit herrekenende en inmiddels weer verder geïndexeerde bedrag aan mijn dochter. Ik kan mij er echter niet in vinden dat het LBIO aan de hand van dit bedrieglijke verzoek van de ontvangstgerechtigde uit eigen beweging tegen het onderling overeengekomen bedrag en tegen het vermeld verzoek in, met terugwerkende kracht een herrekenend bedrag afdwingt. Dit is eveneens in strijd met wat er over de werkwijze van het LBIO vermeld staat."

4. Bij zowel de brief van 15 oktober 2004 als de brief van 24 december 2004 van het LBIO aan verzoeker was een informatieblad gevoegd, waarop onder het kopje "Kinderalimentatie" onder meer het volgende wordt aangegeven:

"De rechter bepaalt de hoogte van de kinderalimentatie. De bijdrage is verschuldigd tot het 21e jaar en moet maandelijks en bij vooruitbetaling worden voldaan (...). De alimentatie wordt ieder jaar op grond van een beschikking van de minister van Justitie met een indexeringspercentage verhoogd.

Uitgangspunt is dat de ouders de betaling van de kinderalimentatie onderling regelen. Als dit tot problemen leidt, kan het LBIO worden ingeschakeld."

5. Op het zelfde informatieblad staat onder het kopje "Veelgestelde vragen", met als subkopje "Hoe berekent het LBIO de achterstand" onder meer het volgende vermeld:

"Het LBIO berekent de achterstand op basis van de opgave van de ontvangstgerechtigde ouder. Het LBIO houdt standaard rekening met de wettelijk verschuldigde jaarlijkse

indexering."

6. Onder het subkopje "Wat is de wettelijke indexering ? Moet ik die betalen?" staat onder meer het volgende vermeld:

"Het wettelijke indexeringspercentage wordt jaarlijks vastgesteld door de minister van Justitie. Iedere alimentatiebijdrage wordt hier ieder jaar op 1 januari mee verhoogd. Ook als dat niet is opgenomen in de rechterlijke beschikking bent u deze verhoging wel verschuldigd. U dient zelf zorg te dragen voor deze aanpassing. Het percentage vindt u onder meer op onze website en staat eind november in de meeste kranten. U kunt ons hierover ook bellen."

7. Het LBIO heeft op 13 oktober 2004 het door E. ingevulde formulier "overname kinderalimentatie" ontvangen, door E. getekend op 24 september 2004. Op dit formulier heeft E. aangegeven, dat verzoeker verplicht is tot betaling van een maandelijkse bijdrage van € 157,30. Het LBIO heeft bij brief van 15 oktober 2005 de maandelijkse bijdrage verhoogd naar € 172,75.

8. Op 22 oktober 2004 ontving het LBIO een brief van E. waarin zij onder meer liet weten dat het door het LBIO gevorderde maandbedrag onjuist was. Volgens E. was verzoeker haar een maandelijkse bijdrage van € 157,30 verschuldigd.

9. Bij brief van 20 december 2004 vorderde het LBIO wederom een maandelijkse bijdrage van € 172,75 van verzoeker, vermeerderd met de kosten van opslag ten bedrage van € 17,23 per maand. Bij brief van 24 december 2004 werd dit bedrag door het LBIO gecorrigeerd in een bedrag van € 157,30 per maand.

Beoordeling

10. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

11. Vast staat dat onderhoudsgerechtigde E. op het door haar op 24 september 2004 getekende formulier "overname inning kinderalimentatie" een door verzoeker maandelijks verschuldigde bijdrage van € 157,30 heeft opgegeven. Ook staat vast dat het LBIO vervolgens bij brief van 15 oktober 2004 dit bedrag heeft verhoogd tot € 172,75. Volgens het LBIO betrof dit de oorspronkelijk, bij beschikking van 7 april 1988 door de rechtbank, vastgestelde kinderalimentatie, vermeerderd met het wettelijke indexeringspercentage.

12. Vooropgesteld wordt dat de wettelijke indexering staat beschreven in artikel 1:402a van het Burgerlijk wetboek (BW, zie Achtergrond). Ingevolge dit artikel worden de bij rechterlijke uitspraak vastgestelde bedragen voor levensonderhoud jaarlijks van rechtswege gewijzigd met een door de minister van Justitie vast te stellen percentage. Op

grond van artikel 1:408 BW is het LBIO gerechtigd om op vordering van de onderhoudsgerechtigde het bij rechtelijke uitspraak vastgestelde bedrag verhoogd met de wettelijke indexering bij de onderhoudsplichtige te innen (zie Achtergrond).

13. Teneinde te kunnen beoordelen of het redelijk is dat het LBIO het door de onderhoudsgerechtigde opgegeven bedrag op eigen initiatief verhoogt met het wettelijke indexeringspercentage is het volgende van belang.

14. Het is begrijpelijk dat het verzoeker heeft verbaasd, dan wel gefrustreerd, dat het door E. gevorderde (juiste) bedrag door het LBIO werd verhoogd. Zeker omdat hij op het informatieblad had gelezen, dat het LBIO als uitgangspunt neemt dat de ouders de betaling van de kinderalimentatie onderling regelen en het bedrag dat E. had opgegeven nu juist het in onderling overleg totstandgekomen bedrag betrof. Op het informatieblad van het LBIO staat echter ook vermeld dat het LBIO de achterstand berekent op basis van de opgave van de ontvangstgerechtigde ouder en daarbij *standaard* rekening houdt met de wettelijk verschuldigde jaarlijkse indexering (zie hierboven, onder IV.5.). Hiermee wordt een betalingsplichtige erop geattendeerd dat het LBIO de wettelijke verhogingen toepast. Het LBIO heeft in aanvulling hierop naar voren gebracht, dat zij rekening houdt met het wettelijke indexeringspercentage, *tenzij* de ontvangstgerechtigde expliciet aangeeft dat er in onderlinge overeenstemming van de wettelijke verhoging is afgezien (zie hierboven, onder IV.2.). Aangezien E. van een onderlinge overeenkomst over deze indexering in eerste instantie geen blijk had gegeven werd de wettelijke indexering toegepast op het bedrag zoals vastgesteld in de beschikking.

15. De Nationale ombudsman acht deze door het LBIO geschetste werkwijze niet onredelijk. Het is voorstelbaar dat de onderhoudsgerechtigde zelf niet goed op de hoogte is van de wettelijke indexeringspercentages en daardoor wellicht niet krijgt waar zij recht op heeft. Door in eerste instantie uit te gaan van de wettelijk vastgestelde bijdrage, en pas wanneer de onderhoudsgerechtigde daar uitdrukkelijk op wijst, uit te gaan van de onderling overeengekomen bijdrage, worden de rechten van de onderhoudsgerechtigde gewaarborgd.

16. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het feit dat het LBIO bij brief van 15 oktober 2004 een bedrag van € 172,75 van verzoeker heeft gevorderd, in plaats van het onderling overeengekomen bedrag van € 157,30, niet in strijd is met het hierboven genoemde redelijkheidsvereiste.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

17. Ten overvloede wordt het volgende opmerkt. Op het moment dat een ontvangstgerechtigde uitdrukkelijk te kennen geeft, dat er onderling een ander bedrag is overeengekomen, mag van het LBIO worden verwacht dat zij bij doorvoering van deze wijziging enige voortvarendheid betracht. Op grond van het vereiste van voortvarendheid

dienen bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid op te treden. In dit geval heeft E. het LBIO bij brief van 20 oktober 2004 (door het LBIO ontvangen op 22 oktober 2004) op de hoogte gesteld van de onderling afgesproken maandelijkse bijdrage van € 157,30. Het LBIO heeft deze correctie echter pas op 24 december 2004 doorgevoerd (waarbij zij ook nog eerst, op 20 december 2004 het wettelijke geïndexeerde bedrag van € 172,75 van verzoeker had gevorderd). De Nationale ombudsman acht dit in strijd met hetgeen gelet op het vereiste van voortvarendheid van het LBIO mag worden verwacht.

cONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda, is

gegrond ten aanzien van:

het in strijd met een telefonische toezegging overgaan tot invordering, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid;

de bejegening, wegens schending van het vereiste van professionaliteit;

de in de brief van 24 december 2004 gemaakte opmerking, dat het LBIO nog niet kon beoordelen in hoeverre de informatie van verzoekers ex-vrouw juist of onvolledig was, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

niet gegrond, ten aanzien van:

de vaststelling van een hogere alimentatiebijdrage.

Onderzoek

Op 9 mei 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van X te Kwintsheul, met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen te Gouda. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directeur van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de directeur verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De directie van het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 30 april 2005, door de Nationale ombudsman ontvangen op 9 mei 2005, met bijlagen zoals een brief van verzoeker aan E. van 30 maart 2004, een ongedateerde brief van E. aan verzoeker in reactie op de brief van 30 maart 2004, brieven van E. aan verzoeker van 22 juli en 7 september 2004, een brief van verzoeker aan E. van 14 september 2004, een ongedateerde brief van E. als reactie op de brief van 14 september, een brief van het LBIO van 15 oktober 2004, een brief van verzoeker aan het LBIO, door het LBIO ontvangen op 25 oktober 2004, een brief van het LBIO aan verzoeker van 20 december 2004, een brief van verzoeker aan het LBIO van 23 december 2004, een brief van het LBIO aan verzoeker van 24 december 2004, een brief van het LBIO aan verzoeker van 8 maart 2005, een brief van het LBIO aan verzoeker van 15 maart 2005 en het formulier inning kinderalimentatie van 24 september 2004.

Brief van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 14 juni 2005.

Standpunt directeur van het LBIO van 1 september 2005, een brief van het LBIO aan E. van 12 april 2005, een brief van D. aan verzoeker van 15 maart 2005, een brief van het LBIO aan E. van 15 maart 2005, een brief van E. aan het LBIO van 10 januari 2005, telefoonnotitie van een gesprek van H. met verzoeker op 23 december 2004, telefoonnotitie van een gesprek van medewerker A. van het LBIO met verzoeker op 22 december 2004, een brief van E. aan het LBIO van 20 oktober 2004 en de beschikking van de arrondissementsrechtbank te Den Haag van 7 april 1988.

Reactie verzoeker van 6 oktober 2005.

Brief LBIO van 5 december 2005.

Nadere reactie verzoeker van 19 december 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Burgerlijk Wetboek

Artikel 1:402a

"1. De bij rechterlijke uitspraak of bij overeenkomst vastgestelde bedragen voor levensonderhoud worden jaarlijks van rechtswege gewijzigd met een door Onze Minister

van Justitie vast te stellen percentage, dat, behoudens het bepaalde in het derde en vierde lid, overeenkomt met het procentuele verschil tussen het indexcijfer der lonen per 30 september van enig jaar en het overeenkomstige indexcijfer in het voorafgaande jaar.

2. De wijziging gaat in op 1 januari volgende op de in het eerste lid genoemde datum. De beschikking waarin het percentage is vastgesteld, wordt bekend gemaakt in de Staatscourant."

Artikel 1:408, eerste en tweede lid

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie."